

*Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők,
Aki bennem marad és én őbenne,
az bő termést hoz.” (Jn 15, 5.)*



SZŐLŐVESSZŐK

XVIII. évf. 8. szám
2023. szeptember 29.

A Dunaalmási Római Katolikus Egyházközség lapja
Szerkesztő: Szuly László, tel.: 06-34-450-222, mobil: 06-30-500-45-30
e-mail: szulylaci@gmail.com

Lelkipásztor: **Kovács Csaba Albert** esperes plébános, mobil: 06-30-221-44-03

Both Zoltán káplán, mobil: 06-20-370-51-87

Plébánia hivatal: Tata, Bartók Béla u. 1. Tel.: 06-34-380-019

Szentmise Dunaalmáson: SZOMBATON 16.00 órakor.
PÉNTEKEN 16.00 órakor, előtte 15.30-tól szentségimádás.

ÜLÉSREND ÉS AMI MÖGÖTTE VAN

a) Egy viselkedés-lélektani kísérlet kimutatta, hogy az emberek egy terembe belépve igyekeznek baloldalra húzódní, minél közelebb a falhoz. Ennek okát abban látták, hogy ősi beidegződés készíteti ma is az embert arra, hogy így tegyen. Ösztönösen így védekezik egy esetleges támadás ellen. Balról védi a fal, jobbról szabadon marad a fegyvert forgató jobbkeze. Veszély esetén könnyen képes kardot rántani. Ma már ilyesmitől nem félünk, de a tudattalattinkban még mindig ott van az ősi törvény, és irányít. De most már, hogy tudunk róla, tehetünk ellene, és mehetünk jobbra is.

b) Hasonlóképp ösztönös viselkedés az is, hogy nem szeretjük, ha a hátunk mögött van valaki. Nehogy egy hirtelen mozdulattal fejbe verjen. A régiek ezt szabályba is foglalták: „*Soha ne fordíts háttat az ellenségednek!*” Jobb, ha mindenki előttünk van, szemmel tudjuk tartani, és akkor nem érhet meglepetés.

- 2 -

c) Jól ismerjük Jézus példabeszédét a farizeusról és a vámosról. Az előbbi előremegy a templomban, és emelt fővel ad hálát Istennek, hogy ő milyen jó ember. Az utóbbi megáll leghátul, és lesütött szemmel kér bocsánatot az Úrtól.

Lehet, hogy tudat alatt ez a példabeszéd is „dolgozik” bennünk. Nem megyünk előre a templomban, nehogy azt a látszatot keltsük, hogy büszkék vagyunk vallásosságunkra. Inkább követjük a szimpatikusabb szereplő példáját, és alázatunkat hátul maradásunkkal fejezzük ki.

d) Köszönési, tiszteletadási mozdulataink mind arról „beszélnek”, hogy a másik iránti tiszteletünk lényege a BIZALOM. Leveszem a kalapom, mint régen a páncélos lovag a sisakját, és BÍZOM abban, hogy a másik nem ver fejbe. Nyújtom a kezemet békés szándékom kifejezésésképpen: nincs fegyverem. És BÍZOM abban, hogy a másik nem kapja elő a stukkert. Letérdelek, és BÍZOM abban, hogy a másik nem él vissza helyzeti fölényével, és nem fog eltaposni.

Hasonlóképpen lehet a BIZALOM kifejezése az is, hogy merek előre menni a templomban, mert BÍZOM abban, hogy a mögöttem ülők nem fogják kritikus szemmel lesni minden mozdulatomat, a ruhámat, a frizurámat. És nem fognak farizeusnak tartani. Bátor előre menetelem azt is bizonyítja, hogy senkit nem tartok ellenségemnek, akitől tartanom kéne. És abban is BÍZOM, hogy „háttat fordításomat” nem értelmezik úgy, hogy nem érdekelnek, közömbösek a számomra, vagy éppen „látni se bírom őket”.

e) Hitünkről nemcsak szavainkkal tehetünk tanúságot, hanem viselkedésünkkel is. Ha egy idegen betéved a templomunkba, és azt látja, hogy az első padok üresek, mindenki igyekszik hátul helyet foglalni, olyan érzése támadhat, hogy ez a távolságtartás azt jelenti, hogy talán félnek valamitől, esetleg a központi eseménynek nem résztvevői, csak nézői. Egyik érzés sem fogja azt a vágyat kelteni az illetőben, hogy ő szeretne ebbe a „közösségbe” járni.

f) Tudom, hogy számtalan jogos indok is létezik arra, miért nem ül valaki az első sorokba. Engem például az zavar a moziban, hogy tőlem nem látja jól a filmet a mögöttem ülő. De hát oda szól a jegyem! Én meg igyekszem lejjebb csúszni a széken.

g) Nem baj, ha mindenki továbbra is a megszokott helyére ül. De bemenet és kijövet egy-egy kedves mosollyal nyugtassuk meg egymást: BÍZOM BENNED!

ISTENKÉP

Úgy tűnik, nemcsak engem izgat az „istenkép” mibenléte. Milán atya is szóba hozta a lelkigyakorlatunkon, a vasárnapi prédikációban is elhangzott ez a kifejezés. Legutóbb Fábry Kornél püspökünk is említette a Szeretetláng Máriaremetei találkozóján. A Google keresőjébe beírva pedig azt látom, hogy sok más ember is foglalkozik a témával évek óta.

ŐSZÖVETSÉGI ISTENKÉP

A Biblia első lapjaiból megtudjuk, hogy Isten teremtő, amit teremt, az jó, odaadja az embernek, mert megbízik benne.

Tovább lapozva úgy látszik, hosszú távú terve van, amely lassan bontakozik ki (evolúció). Kiválaszt egy embert, Ábrahámot, akinek utódaiból létrejön a „választott nép”. E nép viszontagságos történelme során azt látjuk, hogy Isten gondos szülőgazdaként mindent megtesz, hogy népe „jó termést hozzon”. Jó pásztorként vezeti őket, gondoskodik róluk. Ám ha el akarnak fordulni tőle idegen istenek felé, akkor csapások érik őket. Mintha Isten „féltékeny” lenne. Ezt ki is nyilvánítja számukra. „*Ne csinálj magadnak faragott képet, vagy hasonmást arról, ami fent van az égben, vagy lent a földön, vagy a vizekben a föld alatt! Ne borulj le ilyen képek előtt, és ne tiszteld őket, mert én az Úr, a te Istened féltékeny Isten vagyok!*” (Kiv 20, 4-5.)

Ez azt jelenti, hogy „*Senki mást ne tekints Istennek, csak engem!*” (Kiv 20, 3.) Úgy is fogalmazhatnánk, hogy „ne válassz mást!” Azt azonban nem jelenti, hogy ha találkozol „más Istennel”, akkor azt semmisítsd meg, ha látsz valakit, akinek más istene van, azt öld meg. Tömören fogalmazva csak ennyit mond: „*Ne ölj!*” (Kiv 20, 13)

Ezt a két dolgot azonban nem sikerült maradéktalanul összeegyeztetni. Még Isten kiválasztott prófétájának, Illésnek sem. Fellobbant a tűz az ő oltárán, igazolva, hogy az Úr az igazi Isten, nem pedig Baál. Ez is elég lett volna ahhoz, hogy a Baál imádók megtérjenek. De más is fellobbant. Illés lelkében fellobbant a túlbuzgóság, vagy a harag, és lemészároltatta a Baál papokat, mind a 450-et. Nem jutott eszébe a parancs: Ne ölj!

Jézus vesztét is a vallási vezetők túlbuzgósága okozta. Meg kell ölni, aki Isten fiának mondja magát, A „ne ölj” parancs itt sem számított semmit! Valami baj van az istenképükkel.

A mai ember istenképével is hasonló bajok lehetnek. Erről szólt Hulitka Róbert berceli plébános a youtube csatorna „Napi gondolatok az evangéliumról” című sorozatában 2023. 09. 28-án. A mindenkit szerető Isten aranyos képe addig jó nekem, amíg nem szól bele az életembe, mert én azt teszek, amit én akarok, nem akarok igazodni az Ő parancsaihoz.

MOZAIK

A szentek ábrázolásának egyik módja volt egy időben a mozaik-kép. Apró színes kövecskékből rakták ki a figurát A mozaikot készítő művész a fejében már meglevő képet rakta ki.

A történelem során megsérült és hiányos mozaik-képeket a restaurátor próbálja újra teljessé tenni. Neki már nehezebb a dolga. Az ő fejében nincs meg a teljes eredeti kép. Ráadásul egy kupac törmelékből kell kiválogatnia a képhez tartozó kövecskéket, és alapos tisztogatás után megkeresni a helyét.

PUZZLE

Széles körben elterjedt, sokak által kedvelt mai képkirakó játék. A mozaikhoz hasonlóan itt is apró egységeket kell a megfelelő helyre tenni, hogy végül összeálljon a teljes kép. Itt azonban van két segítség is. Az egyik az, hogy a játékhoz mellékelik a kirakandó képet. A másik az, hogy tudjuk, minden egység ehhez a képhez tartozik. (Bár már láttam olyat, hogy több kép alkotórészeit egybekeverve adták meg, tehát először szét kellett válogatni a darabkákat. Persze ehhez is volt segítség, mert a méret is különböző volt, és az egy képhez tartozó egységek hátlapja azonos mintázatú volt.) Puzzle esetében vannak biztos pontok, amik a mozaik kép kirakásakor nincsenek. Nevezetesen könnyű megtalálni a négy sarokpontot. A kép szélein levő lapocskákat is könnyű kiválogatni. Viszonylag egyszerű tehát a kép körvonalait kirakni. Bibeldődni már csak a közepével kell többet.

A MI KIRAKÓS JÁTÉKUNK

Mi is szeretnénk képet alkotni Istenről. Életünk során sok kis apró részletből próbálunk valamit összeállítani. Ám ha a mozaik-készítőhöz hasonlóan mi is olyan képet alkotunk Istenről, ami a saját fejünkben van, az nem biztos, hogy hiteles és a valóságnak megfelelő kép lesz.

Őseinktől örököltünk sok kicsi „kövecskét”, Istenről szóló rész-információt. Ebből kell kiraknunk a lehető legpontosabb Istenképet. A „kövecskéket” meg kell tisztogatnunk az idők során ráakódott idegen anyagoktól. Aztán el kell dönteni, melyik illik be a képbe, melyik nem idevaló.

Mi vagy ki segít minket a tökéletes kép kirakásában?

JÉZUS SEGÍT

A torz istenkép az ember életét is torzíja. Jézus azon dolgozott, hogy megmutassa az Atya igazi arcát. Gondolkodásmódunk megváltoztatására hív. Nemhogy ölni nem szabad, de még azt sem lehet mondani valakire, hogy buta! Bosszúállás helyett az ellenség szeretetére tanít. A hegyi beszédben még sok mást is mond. (Mt 5, 1 – 7, 29.)

Az Atya nem személyválogató. Fölkelti napját jókra is, gonoszokra is egyaránt. Jó szívvel megbocsát a bűnbánóknak. Bármit kérhetünk tőle, megadja nekünk, ha hittal kérjük, ha egyetértésben kérjük. Gondoskodik rólunk, nem kell aggódalmaskodnunk. Egyszerűen: Isten mindnyájunkat szerető, jóságos apukánk.

Jézus sem azért jött, hogy elítélje a világot, hanem hogy megmentse. Nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja sokakért. Barátainak mond minket. Nem szolgálknak. Munkatársnak hív, ezzel tisztel meg minket. Számít ránk.

RAJTAM A SOR

Megtaláltam-e már azt a négy sarokpontot, amihez feltétlenül ragaszkodni akarok? Sikerült-e már nagyjából kirakni a kép körvonalait? Akarok-e még tovább bibeldődni a kép teljes kirakásával? Mit is kívánhatnék? Jó szórakozást? Jó munkát? Jó harcot? Inkább Isten áldását kívánom mindenkinek a sikeres képalkotáshoz!!!